

[Dahlgaard.]

Een Gang er ingen Gang. Jeg tror, det ærede Medlem skulde være en lille Smule forsigtig med sine Ordsprog. I hvert Tilfælde er det min Overbevisning, at det ikke nytter for Skatteyderne, om de den Dag, da Skattebilletten leveres, henviser til, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg i Folketinget har sagt, at een Gang gælder ikke.

Jeg maa erklære mig ganske uenig i de Synspunkter, det ærede Medlem Hr. Stauning gav Udtryk for her i Gaar med Henblik paa Privatbankens Sammenbrud, at i og for sig var det ligegyldigt, hvilken Ordning der blev gennemført, blot Staten fik Indflydelse. Jeg kan ikke anerkende den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Stauning gav Udtryk for, at det er Statens Opgave at varetage private Aktionærs Interesser i private Aktieselskaber, bortset fra de almindelige Ordensregler, som selvfølgelig maa indeholdes i Bank- og Aktieselskabslovgivningen. De, der køber Aktier, maa være klare over, at de løber en Risiko, og vil de ikke løbe den Risiko, saa maa de købe Obligationer eller benytte Landets Sparekasser. Staten kan ikke fungere som en Slags Beskytter for private Aktionærer, og det forekommer mig ogsaa, at denne Opfattelse er den ejendommeligste Form for Socialisme, jeg endnu har hørt docere.

Derimod er det rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at der hviler et tungt Ansvar paa den eller dem indenfor Ministeriet, der har Ansvaret for, at der spildtes omtrent to Døgn under Rekonstruktionsforhandlingerne med at forhandle under, saa vidt man nu kan se, falske Forudsætninger med Hensyn til Regeringens Stilling overfor hele Sagen, spildtes to Døgn, der antagelig medførte Nødvendigheden af Bankens Lukning, og jeg tror, at den højtærede Statsminister ved denne Finanslovbehandling bør give Tinget en Forklaring paa, hvorledes dette var muligt. Havde den daværende Handelsminister ikke faaet tilstrækkelig Information, eller gik han ud over det Mandat, der var givet ham, eller havde Ministeriet overhovedet ikke klaret sig, hvad man vilde? Jeg tror, den højtærede Statsminister bør give en Forklaring, for ingen her i Landet kan forstaa, hvorledes et Ministerium kan lade Tilfældigheder raade i en saadan Grad, som her var Tilfældet, i Øjeblikke, hvor saa mægtige økonomiske Interesser staar paa Spil for Landet.

Overfor hvad der er sket i disse Dage, har den højtærede Regering efter min

Mening ogsaa et andet Ansvar. Alle her i Tinget har været enige om, at der tiltrænges en ny Banklovgivning, og alle her erindrer, hvorledes det i Samlingen 1925—26 lykkedes at samle hele Tinget i Enighed om et Banklovforslag. I Fjor maatte bogstavelig talt den daværende Handelsminister, Hr. Slebsager, tvinges til at fremsætte dette Lovforslag i Landstinget. Han fremsatte det, men — det var øjensynligt for enhver — med den sikre Beslutning, at dette Forslag skulde ikke gennemføres, og Landstinget var ham følgagtigt deri. Nu viser det sig, at de Sammenbrud, der er sket, ikke mindst Sammenbrudet oppe i Skive, er Bekræftelse paa, at nogle af de Brist i Bankernes Dispositioner, som dette Banklovforslag vender sig imod, har forarsaget Ulykkerne. Det gentager sig stadig ved næsten ethvert Sammenbrud, at Sammenbrudet er forvoldt ved et enkelt eller nogle ganske faa Engagementer. Det er det, der slaar Bankerne ned, medens der i øvrigt er en stor og levedygtig Kundekreds omkring dem. I det omtalte Forslag indeholdtes Kauteler overfor noget saadant.

Ogsaa Banktilsynets hele Stilling rejser sig som et stort Problem af de Begivenheder, der er indtraadt nu. Begivenhederne ved Banksammenbrudet i Skive synes endogsaa at vise, at Bankinspektionens Fremgangsmaade ikke helt kan forliges med den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser, saaledes at den Myndighed, som Lovgivningen har givet Bankinspektionen, ikke er anvendt, da den kunde have reddet Værdier, medens den derimod er sat ind paa saa sent et Tidspunkt, at maaske Millionbeløb derigen-nem er tabt for Egnen.

I Trontalen bebudedes Fremsættelse af Forslag om Omlægning af Amtsskatterne som en af de mest paatrængende Ændringer vedrørende den kommunale Beskatning, men man mærker sig dog, at Behudelsen gaar ikke ud paa, at det Forslag, der i Fjor fremsattes af den højtærede Indenrigsminister, genfremsattes. Dette Forslag har mødt for strid en Vind ude i Befolkningen, Kommunalnænd har vendt sig imod det, Kommunalnænd har protesteret imod, at Kommunerne skulde gøres til Skatteopkrævere for Amterne. Der er peget paa, hvorledes Virkningerne af dette Forslag uvægerligt vilde blive en Forskydning af Byrderne fra de større til de mindre Landbrug og fra de bedrestillede til de fattige Kommuner. Man har endogsaa set, at Indenrigsministeren har maattet lide den Tort, at Formanden for Finansudvalget, det ærede Medlem Hr. Pinholt,ovre i